

Anaximandros

Ἀναξίμανδρος

Fragmenta DK 12 B

B 1 = Simplicios, *In Physica* 24,13 (část A 9 /1)

λέγει δ' αὐτὴν [ἀρχὴν] μήτε ὕδωρ μήτε ἄλλο τι τῶν καλουμένων εἶναι στοιχείων,
 ἀλλ' ἑτέραν τινὰ
 φύσιν ἀπειρον, ἐξ ἧς ἅπαντας γίνεσθαι τοὺς οὐρανοὺς καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς κόσμους·
 (B 1) ἐξ ὧν δὲ ἡ γένεσις ἐστι τοῖς οὐσι, καὶ τὴν φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι
κατὰ τὸ χρεῶν·
διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας
κατὰ τὴν τοῦ χρόνου τάξιν,
 ποιητικωτέροις οὕτως ὀνόμασιν αὐτὰ λέγων.

B 2 = Hippolytos, *Refutatio* I,6,1 Marcovich = A 11,1

οὗτος ἀρχὴν ἔφη τῶν ὄντων φύσιν τινὰ τοῦ ἀπειροῦ, ἐξ ἧς γίνεσθαι τοὺς οὐρανοὺς
 καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς κόσμους. ταύτην δ'
 (B 2) **αἰδίων εἶναι καὶ ἀγήρω,**
 ἦν καὶ πάντα περιέχειν τοὺς κόσμους.
 λέγει δὲ [καὶ] χρόνον ὡς ὠρισμένης τῆς γενέσεως τοῖς οὐσι καὶ τῆς φθορᾶς.

Cfr. Platón, *Phaedo* 106b1-2:

Οὐκοῦν καὶ ὧδε, ἔφη, ἀνάγκη περὶ τοῦ ἀθανάτου εἰπεῖν; εἰ μὲν τὸ ἀθάνατον καὶ
 ἀνώλεθρόν ἐστιν, ἀδύνατον ψυχῇ, ὅταν θάνατος ἐπ' αὐτὴν ἴη, ἀπόλλυσθαι·

B 3 = Aristotelés, *Physica* III,4; 203b13 = část A 15

καὶ τοῦτ' εἶναι τὸ θεῖον·
 (B 3) **ἀθάνατον γὰρ καὶ ἀνώλεθρον,**
 ὡς φησιν ὁ Αναξίμανδρος καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν φυσιολόγων.

Viz Platón, *Phaedo* 106b1–2:

Οὐκοῦν καὶ ᾧδε, ἔφη, ἀνάγκη περὶ τοῦ ἀθανάτου εἰπεῖν; εἰ μὲν τὸ ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν, ἀδύνατον ψυχῇ, ὅταν θάνατος ἐπ' αὐτὴν ἦ, ἀπόλλυσθαι·

B 4 = Áetios II,20,1 Mansfeld–Runia = část A 21 /2; viz A 22 /1

... ὥσπερ διὰ πρηστῆρος αὐλοῦ.

B 5 = Áetios III,10,2 Diels-Kranz = A 25; viz A 11,3; viz A 10

Ἄναξιμανδρος (B 5) λίθωι κίονι τὴν γῆν προσφερῆ·

Snad pravý Anaximandros mimo řadu zlomků „B“ edice Diles–Kranz:

1. Anaximandrový výrazy spatřujeme v části testimonia A 10 = Pseudo-Plútarchos, *Stromata* 2, fr. 179.19–25 Sandbach, v: Eusebios, *Paeparatio evangelica* I,8,1–2:

φησὶ δὲ τὸ ἐκ τοῦ αἰδίου γόνιμον θερμοῦ τε καὶ ψυχροῦ κατὰ τὴν γένεσιν τοῦδε τοῦ κόσμου ἀποκριθῆναι καὶ τινα ἐκ τούτου φλογὸς σφαῖραν περιφυῆναι τῷ περὶ τὴν γῆν ἀέρι ὡς τῷ δένδρωι φλοιόν·

ἦστινος ἀπορραγείσης καὶ εἰς τινὰς ἀποκλεισθείσης κύκλους ὑποστῆναι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας.

2. Za citát nebo ozvěnu Anaximandra považujeme (jako už W. Bröcker) zlomek Hérakleitos B 126 = Tzetzés, *Scholía ad exeg. in Iliad.*, p. 126 Herman:

τὰ ψυχρὰ θέρεται,
θερμὸν ψύχεται,
ύγρὸν αὐαίνεται,

καρφαλέον νοτίζεται.

Viz Pseudo-Hérakleitos, *Epistulae* 5.

Viz Híerakleitos C 1,17; C 1,21; C 1,22 = Hippokratés, *De victu* I,17; I,21; I,22 (*De diaeta* Littré).